

Entrevista a

Daniel Faura

President del Col·legi de Censors Jurats de Comptes de Catalunya

L'any passat el Col·legi de Censors Jurats de Comptes de Catalunya va celebrar el seu 20è aniversari. Tot i això, la professió ve de molt més lluny. Precisament enguany es commemoren els 85 anys de la creació del primer Col·legi de Comptadors Jurats de Catalunya, constituït dos mesos després d'instaurar la Segona República. A continuació parlem sobre el present i sobretot el futur dels auditors amb l'actual president de l'entitat, Daniel Faura.

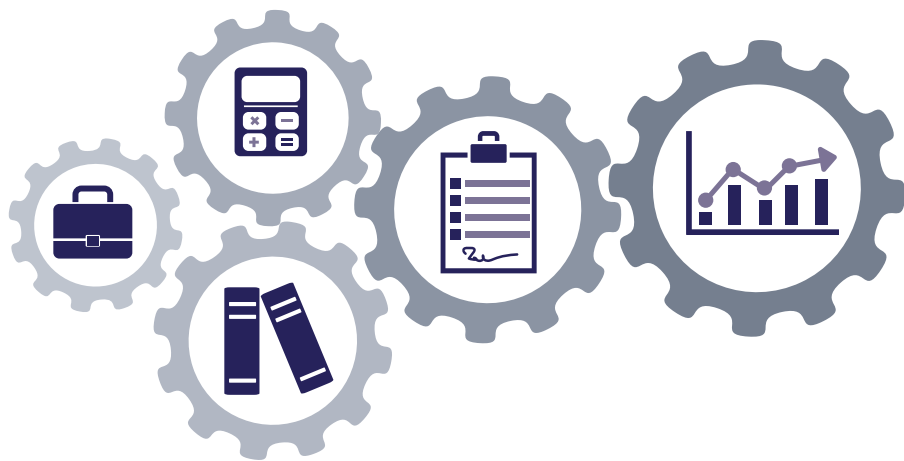
Text: *Berta Sejo*

Fotos: *cedides*

Per a Daniel Faura s'han d'afavorir els acords entre despatxos perquè "les firmes esdevinguin més competitives i puguin afrontar la proliferació de normatives i altres aspectes com la transformació de l'economia, el naixement de nous models de negoci o la irrupció tecnològica".

»
**"LA INDEPENDÈNCIA
ÉS L'ESSÈNCIA DE
LA NOSTRA FEINA"**

ra fa 85 anys que es va fundar el primer Col·legi de Comptadors Jurats de Catalunya. Tanmateix, creu que el veritable significat de l'auditoria de comptes segueix intacte?

L'origen del terme "auditoria" prové del món comptable i financer, i implica la verificació externa dels comptes de les empreses i organitzacions feta per professionals independents. Però sí que és cert que darrerament veiem com el terme "auditoria" s'equipara a qualsevol comprovació del camp que sigui i no necessàriament la fan auditors independents.

Davant de possibles casos de frau, com es garanteix la independència de l'auditor? Com s'haurien de gestionar els conflictes d'interès?

Aquest és el tema clau de l'auditoria, és a dir, la independència és l'essència de la nostra feina. La mateixa Llei d'auditoria ja contempla quins són els conflictes d'interès que poden malmetre aquesta independència. Per exemple, no es poden acceptar encàrrecs quan hi ha vincles familiars o financers entre l'auditor i l'auditat. Tampoc no podem assumir feines que suposin una part molt significativa dels nostres ingressos totals. L'auditoria és una tasca preventiva que s'ha de fer regularment perquè no hi hagi frau, però si hi ha cap sospita de frau s'ha d'encarregar un treball d'investigació.

Llavors, entenc que l'auditoria mai no pot oferir una seguretat absoluta.

Exacte i aquí entra en joc el concepte de "materialitat": tot allò que trobem que sigui significatiu i no concordi amb les normes hem d'incloure-ho com a opinió amb excepcions o amb reserves. Com que treballem en base a unes mostres, la seguretat no seria absoluta, sinó raonable.

Un altre dels reptes que us proposeu és professionalitzar especialistes en el camp del control dels fons públics. Però la nova Llei d'auditoria de comptes ha exclòs aquest canvi. Què ha fallat?

La Llei és conseqüència de l'aplicació de la normativa comunitària aprovada el 2014 pel Parlament Europeu. De fet, tots els estats membres de la UE tenien temps per aprovar-la en els seus respectius parlaments fins el proper 30 de juny, però Espanya va tenir molta pressa i ho va fer el passat mes de juliol del 2015. Per tant, hi ha aspectes que ens preocupen perquè no s'han decidit amb consens. A més, hem perdut l'oportunitat d'introduir mesures amb les opcions que oferiria la normativa europea, com per exemple afavorir la participació de diversos auditors en un mateix procés d'auditoria –que ampliaria la base de firmes auditores en el mercat– o que el sector públic, sobretot el local, fos obligatòriament objecte d'auditoria per part de professionals externs independents.

En aquest sentit, no compartim que hi hagi un nivell d'exigència superior en el sector privat que en el públic.

És evident que parlem d'una professió que ha d'estar molt atenta als canvis legislatius. Això vol dir que els despatxos amb un equip reduït ho tenen cada vegada més difícil?

Si persegüim una professió sòlida i sostenible a llarg termini, és cert que les firmes necessitaran més grandària per esdevenir més competitives i afrontar la proliferació de normatives i altres aspectes com la transformació de l'economia, el naixement de nous models de negoci o la irrupció tecnològica. Per això, des del Col·legi estem afavorint acords entre despatxos.

En aquesta línia, pensa que un despatx on hi treballi un equip multidisciplinari té més possibilitats de destacar en el mercat?

Sí, perquè la informació que els grups d'interès requereixen de les organitzacions ja no és només financera, sinó que incorpora altres àmbits: social, mediambiental, molta normativa de prevenció de blanqueig de capitals, de responsabilitat penal de les empreses, etc.

Parlant del bagatge dels auditors, actualment s'exigeix més formació continuada que abans?

L'exigència de la formació continuada ja ve de lluny, des de la normativa que estableixen els organismes internacionals (la IFAC és el més important). El que sí que és cert és que els continguts d'aquesta formació continuada van canviant i entrem en temes que anomenem "no financers", com he comentat anteriorment.

Una altra de les demandes de les empreses cap als auditors és que aquests adverteixin sobre possibles riscos a llarg termini.

Exacte, més enllà de validar unes dades passades, volen que opinem sobre la seva sostenibilitat futura. Ja forma part

“Més enllà de validar unes dades passades, les empreses volen que opinem sobre la seva sostenibilitat futura. Ja forma part de la nostra feina i del nostre valor afegit avaluar si les estratègies que les organitzacions segueixen per assumir els riscos són adequades o no.”

de la nostra feina i del nostre valor afegit avaluar si les estratègies que les empreses segueixen per assumir els riscos són adequades o no.

Al Col·legi esteu molt vinculats en matèria de RSE. En aquest sentit, quins progressos s'han dut a terme al llarg dels anys?

Fa 10 anys que vam constituir una comissió de RSE com a membres actius de la organització del Pacte Mundial de les Nacions Unides i de la Global Reporting Initiative (GRI). Això ens ha permès impulsar l'informe integrat, fruit de l'exigència dels grups d'interès que demanen més informació no financera. El 2013, el GRI va aprovar un marc internacional de normes quant a aquests informes. Tanmateix, com que són d'aplicació voluntària, moltes empreses els adapten a la seva ma-

nera i encara no són rellevants a la presa de decisions. Queda molt per fer, però és un camí sense retorn.

Quant a la Llei de Liberalització dels Serveis, com creu que els afectarà que els auditors no hagin d'estar vinculats a una agrupació professional?

La liberalització dels serveis és una tendència imparabile a nivell internacional, però l'auditoria no es veurà afectada com altres sectors perquè és una activitat d'interès públic i, conseqüentment, està híper-regulada. Mai no ha estat obligatori que els auditors fossin del Col·legi, per tant, el nostre valor afegit són els serveis que oferim: un departament tècnic molt potent, l'Escola d'Auditoria i les nostres comissions sectorials i especialitzades.

Col·legi de Censors Jurats de Comptes de Catalunya

1.411

COL·LEGIATS

207

FIRMES D'AUDITORIA

13.280

INFORMES ANUALS: EL 60% FET PER FIRMES MITJANES I PETITES

13.280

ACTUACIONS PROFESSIONALS/ANY

1.799

CONSULTES ATESES

124

SEMINARIS, JORNADES, POSTGRAUS I CURSOS

4.707

ALUMNES DE L'ESCOLA D'AUDITORIA

47.530

HORES

